

Posudek diplomové práce Přemysla Vítovce
SLOVESA VYHLEDÁVAJÍCÍ ZÁPORNÝ KONTEXT
(**Kieltohakuiset verbit, Verbs with Negative Semantic Preference**)

Přemysl Vítovec se ve své diplomové práci věnuje některým modálně zabarveným slovesům, která ve finštině vyhledávají záporný kontext. Nutně se tak dostává na pole modalit, což je (jak i sám diplomant na několika místech přiznává) oblast velmi nesnadno uchopitelná, v kontextu výuky finštiny jako cizího jazyka často zcela opomíjená.

Práce se skládá ze 6 kapitol a finskojazyčného resumé. V úvodu práce autor objasňuje výběr materiálu, jenž nakonec tvoří 15 takovýchto sloves, definuje základní pojmy a teoretická východiska (kap. 1-3). Aby mohl zvolená slovesa podrobit co možná nejpodrobnější analýze, zvolil korpusový materiál (viz s. 24) – vlastní práce s korpusem by patrně zasloužila podrobnější výklad. Jím sestavený korpus čítá přes 13 milionů slov, což je poměrně velký rozsah. Přesto se u některých méně frekventovaných sloves (zejména *meinata* 2, *iljetä*, *parata*, *hennoa*) ukázalo, že vlastně nedostatečný, o čemž svědčí jen několik výskytů (<10) daných sloves v tomto korpusu; s tím souvisí i problém výběru vhodných větných příkladů u zmiňovaných sloves pro kap. 5. Zde se nabízí i otázka, proč byla slovesa celkově řazena právě takto a ne třeba abecedně, což by dle mého názoru zpřehlednilo orientaci v textu i v tabulkách.

Hlavní těžiště DP tvoří 4. kapitola věnovaná sémantické analýze příkladů získaných z korpusu. Nesporným přínosem práce jsou tabulky zpracovávající frekvence záporných a kladných kontextů, které svým způsobem doplňují (a v některých případech i značně modifikují) existující slovníková hesla vybraných sloves.

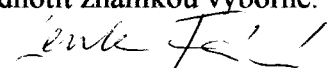
V 5. kapitole diplomant navrhuje podklady pro tvorbu slovníkových hesel zkoumaných sloves. Jedná se o velmi zajímavý materiál, který by mohl mít v budoucnu (samozřejmě po značné úpravě a zestručnění) praktické lexikografické využití.

Závěrečná kapitola 6 už jen velmi (možná až příliš) stručně shrnuje příčiny záporné sémantické preference zvolených sloves, ovšem hlavním výstupem analýzy sloves je de facto už kapitola předchozí.

Přestože se autor nevyhnul některým chybám v úpravě textu (např. nadpis na jiné straně než text kapitoly), drobným chybám v jinak pečlivých překladech příkladových vět (např s. 75-81) či překlepům, jedná se o text jazykově velmi kvalitní. Osobně si však dovoluji jednu polemickou poznámku – použití autorského plurálu nepovažuji za nejšťastnější řešení.

Závěrem oceňuji výběr tématu diplomové práce P. Vítovce a jeho samostatné úsudky. Celkově práci pokládám za velmi podnětnou, a proto ji navrhuji hodnotit známkou výborně.

V Praze, 21. ledna 2008

Mgr. Lenka Fárová, Ph.D.
oponent